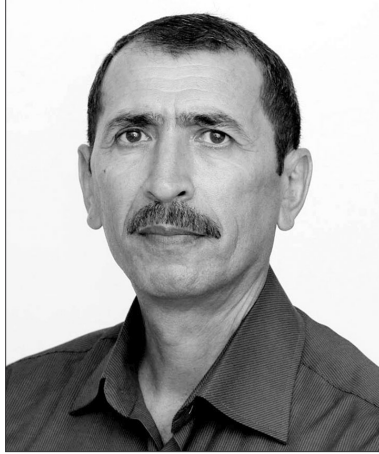


# ◆ P o e z i y a



*Dəyanət OSMANLI*

## SUYA QARIŞMIŞ İZLƏR

*1*

Küləyin izi saçlarında,  
yağışın rəsmi pəncərəmdə,  
doğulduğum iyun axşamının  
qaranlıq tablosu  
səhər açılar-açılmaz  
sinəmi göynədir susqun anıartək.

Hər dəfə  
yağış pəncərəmdə  
göz dağıtək iz qoyub  
qaranlığa qarışanda  
sənin yoxluğunla birgə  
yuxuya verirəm ötənləri.  
Dan üzü söküləndə  
göyün sakit qübbəsində  
adını yazmaq keçir ağılımdan  
ən ufacıq azadlığı sevəntək...

## 2

Heç anlamırsan,  
bəlkə də umurunda deyil,  
hər gün axşam olanda  
niyə şərin simasıək qarışır  
adamın içindəki düşüncələr...

Hər axşamı gözləmək  
ürək uçuna-uçuna,  
sənə çatıb gülümsəyən  
bir xeyir xəbəri  
eşitmək qədər sevincli.

Gecə də keçir,  
sabah da gülümsəyir...  
Yollarda qəhr olur ömür  
eynən ağ kəfəntək  
ölümünə sarsıdır adamı  
hər şeyi itirmək qorxusu  
ağ üzündə rəsmə dönüşəndə...

## 3

Unutmaq yağışda islanmağını,  
küləkdən asılmağını  
və hər gecə xatirələri dindirmək...  
Ruhunu cırnadıb,  
yaşamın ağrılarını əzizləmək  
köhnə adətimdi.

Belə havalarda  
hərdən ürəyim gedir  
özümdən xəbərsiz  
sənin yanına.  
Bu ürək zətən yormuşdu məni  
apar da onu özünlə  
bir daha qaytarmadan.  
Yağış islatmasın,  
külək qurutmasın...  
Onun qanına boya azadlığı,  
küləyi və yağışı...

Bir dostun aqibətiylə  
barışdığı günün şərəfini  
yağışdan sonra  
torpağın ətrinə qatıb,  
kəmşirin azadlığı içib, içib  
üst-başına dağıtmaq...  
Küləkdən,  
yağışdan sonra  
yuyulmuş ağacların,  
əzilmiş otların,  
duru suyun qoxusu  
ehtiyac duyduğum məlhəm olsun...

## 4

Bir gerçək vardı,  
zamanı gözüylə dindirməyən,  
diliylə qınamayan,  
mənim üzümü belə  
tanımaq istəməyən.

Getmək istəyirdi  
yolun ağına-bozuna varmadan,  
bir daha geri baxmadan,  
qovub incitmədən  
dahiya veyillənən həsrəti.

Həyatdan gedərkən də,  
bir daha gecələr yatıb,  
gündüzlər oyanırkən  
sahmana salmaq keçir ağımdan  
ürəyimi bir kimsəsiz yuva kimi.

## 5

Günlər qurtarmır,  
zaman saymazyana  
keçir yanımdan.  
İndi hansı səmtə baxıb,  
tərk etdiyini ünvanı  
kimdən sorasan...  
Öndə nə bir yol görünür,  
nə də gəlib-gedən.

Səndən başqa  
rastıma çıxan yox  
bu yorucu zamanın dalanlarında,  
halını hər gün  
özündən soruşuram,  
harda itib-batmısan deyə.

Sənin sükutuntək  
sabah ağır gəlir,  
gecə daha da qaralır,  
səssiz və kinayəli  
ötür ayrılıq anı.

Gəlməyi qərara alsan  
sabahın tənbəlliyi də,  
gecənin qaranlığı da  
uzaqdan duyub  
yol verər simsar hənirtinə.

## 6

Hara getsəm də,  
qayıdıb qaçılmaz bir qismət kimi  
ömrün dilinin ucundan asılıram.

Həyata yenidən başlayır kimi,  
öz ruhumu əzizləmək,  
ya da bu dünyada  
bir əziz əmanəttək  
saxlamaq istərəm...

Getsəm də hara qədər  
bir yad ürəyə çatanda  
elə bil üzə bilmədiyim bir nəhrdə  
boğulur,  
boğulur,  
sonra ani bir möcüzə sayəsində  
başımı sudan çıxarıb  
hələ də sağ qaldığımı görüb  
yenidən bayılıram...

## 7

Sən xəbər vermədən döndün  
illər öncə unuduğun o yerə.  
Köhnə yurd yeridi ürəyim,  
dayan qapının önündə qərarlısız,  
sonra da dönərək qayıt özünə  
olacağı düşünmədən.  
Tanrının gözünə görünmədən,  
halalaşmağı gözləmədən uzaqlaş...

Hər sabah adətincə  
yasəmən gülütək  
qəlbimdə pardaqlanıb,  
kənülsüz açırsan pəncərəni,  
qarışdırırsan havanı  
öz yasəmən ətrinə.

Bağla ürəyimin qapısını,  
hər gecə uyu orda  
cənnətdəymiş kimi.  
Səndən xəbərsiz  
kimsə içəri girməsin,  
tanımasın kimsə səni.

## 8

Hər gün özümdən çıxıb  
baxıram ömür yoluna,  
bəlkə gəlib-keçərsən deyə.

Hər gün daha çox  
uzanır səbrin təkini,  
itir ömrün ortasında.  
Hər gün də bilərəkdən  
gecikirsən haqqın dərgahına.  
Hər gün iz göstərirəm  
çəkilib o yoldan,  
bir-birini kənülsüz ötürüb  
göz yaşıyla uğurlayanlara.

Hər dəfə bir səbəb olmadan  
yürüməkdən bezmiş kimi  
qiyamətə gedən yol ayrıcında  
özümü unudub qayıdaram  
ilk addım atdığım yerə,  
gözləmədən dünyanın axırını  
müdhiş bir olay kimi.

**9**

Hər sabah yorulanda  
qaranlığın düşməyini gözləyirəm,  
bilirəm,  
yenə şər qarışanda  
anılar səbrim daraldacaq.  
Bu dəfə də yuxumu qaçırdacaq  
xoş bir üzüntü verən  
keçmişin nostalgisi.

Divarda bekar saat  
vaxtı sayıb qurtarmağa tələsir,  
sürət qatarı kimi iniltiyə  
keçir qulağımın dibindən.  
Dilim gəlmir deməyə:  
Ehey...  
gözlə,  
məni də götür  
gec qalırım keçmişin dəfninə...

Gecədən də qara səbrimdən  
səni salamat qurtarırkən  
təkər səsinə diksindiyim  
qatardan da vaz keçib,  
sabaha sağ çıxmaram.  
Gəlməsən nə olur,  
gəlsən nə olur,  
təsəllim yanında mürgüləyən  
bir gecə bəkçisiyəm.

**10**

Əgər bir gün ölüm xəbərim  
yalan çıxsə unutma:

dost üzündən gecikib  
avara qaldım bu dünyada.

Yaman könlümü sıxır saflıq,  
kimsəni tanımadan yaşamaq,  
ölümdən sonra  
hüznü bir xatirəyə dönmək...

Hərdən nəbzimi dinşəyib  
səbəbsiz nəfəs aldığımı,  
boşuna sevindiyimi duyuram.  
Hər gün ustufca  
ayağımın ucunda özümdən qaçmaq,  
arzulardan can qurtarmaq  
keçir zavallı könlümdən.

## *11*

Yad və yanlış yerdə  
buluşma vədəsi hikkəylə  
ötüb keçdi yanımdan  
tələskən və saymazyana.  
Sanki deyirdi:  
bu dünyada,  
bu adda  
sən heç olmamışsan.

İşiq söndü odamda,  
əlimdə üzü döndü qələmin,  
uyğu kimi çökdü sükut  
həmişə gəlib keçdiyim yola.  
Bir sükut kimi,  
bir səbirli saat səsi kimi  
bir ilac kimi ötürdüm ismarışlarını.

## *12*

İşığı yandırmadan,  
qələmi dindirmədən,  
sükutu səsinlə dağıtmadan  
gecəni göndərdim uzağa.  
Amma hələ də  
nə özün,

nə səsin,  
nə də ətrin duyulur.  
Havada külək yox,  
heç yağış havası da deyil.

Özün geciksən belə,  
göndər sükutla süslənmiş sözünü  
su kimi,  
əkmək kimi  
küləkdə və yağışda,  
quşlar yatandan sonra...

### 13

Bəzən olacağa salam verib,  
salamalmaqçün  
gündüzü tələm-tələsik  
birtəhər yola salıb,  
axşamın qorxusunu özlədim.

Hər gün gecəni ötürüb,  
yeni günü uğurlamaq,  
ömür fırtınasından  
sağ-salim çıxdığına inanmaqçün  
sabahların sirrini  
yaralı azadlıqtək özlədim.

Və hər dəfə aqibətimi  
qaçılmaz xəta bildim.  
qənşərimdə görüncə  
gecəni də,  
sabahı da,  
üzünü də  
unutdum uşaqlıq xatirəsitək.  
Dərindən nəfəsalıb,  
şeyrin kölgəsində  
xəyalən dadıram ölüm həzzini.